

РЕШЕНИЕ

№ 7342

гр. София, 16.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 25.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **7683** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на П. Ц. П., [фирма], И. О., О. Б., Т. Л. Я., Р. П. П. и К. М. Н., чрез адв. Р. срещу Решение № Ж-461/07.07.2020 г. на КЕВР, с което е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-11П-00-23/26.06.2019 г..

В жалбата се релевира, че акта е незаконосъобразен, постановен в нарушение на материалния закон и на целите на закона. Изложена е фактологията на събитията. Твърди се, че жалбоподателите имат качеството на клиенти и имат право да искат да бъдат присъединени към електроразпределителната мрежа на оператора- [фирма]. Оспорва се становището на КЕВР, че първо следва да бъдат изпълнени условията за присъединяване на цялата сграда. Излага се, че жалбоподателите притежават самостоятелни обекти, въведени в експлоатация, в сграда, за която е прието в оспореното решение на КЕВР, съобразно информацията, дадена от [фирма], че е присъединена към електроразпределителната мрежа на това дружество. От поставянето на електрическите съоръжения под напрежение и реално ползване на електрическа енергия следвало, че са изпълнени изискванията на чл. 23, ал. 1 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към разпределителните електрически мрежи включително и тези, относими към предвидените средства за измерване на потребена енергия от

бъдещите клиенти. Съществуващите договорни отношения между трето лице, сключило договор за присъединяване на обект на потребител с [фирма], касаещи прехвърляне собствеността на вече изградените съоръжения за присъединяване били неотнормирани към направеното от жалбоподателите искане за откриване на самостоятелна партида за реално ползвана електрическа енергия. Спорът относно собствеността на съоръженията за присъединяване, следвало да бъде разрешен при приложението на разпоредбата на чл. 117, ал. 8 ЗЕ. Бездействието на страните по договора за присъединяване, в случая на [фирма] да търси от [фирма] цената за присъединяване от 25 944 лв. и прехвърляне на собствеността върху изградените присъединителни съоръжения: монтаж на електромерно табло и изграждане на кабелна линия НН от ТП1909 до ТЕМЗ, а на [фирма] да търси цената на изградените присъединителни съоръжения не можело да е основание да се отказва присъединяване на индивидуалните обекти на собственост. Още повече, че [фирма] определило начина, по който да бъде присъединена сградата- чрез трафопост 1909, чиято собственост дружеството следвало да придобие. КЕВР не е извършила проверка дали електрическите уреди и съоръжения, които е следвало да бъдат изградени по силата на договора за присъединяване от 2008 г., сключен между [фирма] и [фирма] действително са изградени. След тази проверка и при констатация, че те са изградени, което било така, доколкото [фирма] не навеждало други твърдения и доколкото сградата е била въведена в експлоатация КЕВР следвало за изиска информация от [фирма], /собственик на трафопост ТП 1909/ и [фирма]- инвеститор и [фирма] относно причините, поради които не се прехвърлят присъединителните съоръжения и ако констатира липсата на съгласие за това между [фирма] и [фирма], /собственик на трафопост ТП 1909/ и [фирма] /инвеститор/ следвало да упражни правомощията си по чл. 117, ал. 8, изр. последно от ЗЕ. Освен това от отговори от [фирма] до всеки от жалбоподателите било видно, че предстояло преустановяване на електричеството в процесната сграда след събаряне на трафопост 1909, като според жалбоподателите липсващите кабелни линии не са основание за преустановяване на електроподаването, а задължение на последното дружество било тяхното възстановяване. Позовават се на съдебна практика. Молят съда оспореното решение да бъде отменено.

В съдебно заседание жалбоподателите, редовно призовани, не се представляват. В депозирана писмена молба от процесуалния представител на жалбоподателите се изразява становище, в което се поддържа жалбата, изложени са съображения по съществуването на делото, с искане оспореният акт да бъде отменен и преписката да се върне на КЕВР за ново произнасяне, съобразно дадени указания от съда. Претендират се разноски за заплатените държавни такси от жалбоподателите.

Ответникът– КЕВР в съдебно заседание, чрез процесуален представител, оспорва подадената жалба. Моли същата да бъде оставена без уважение като неоснователна, като бъде потвърден оспореният акт. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар. Подробни съображения аргументи развива в писмени бележки.

Заинтересованата страна- [фирма], редовно призована не се представлява.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство пред Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията) е образувано по повод постъпили жалба с вх. № Е-11П-00-23/26.06.2019 г., на П. Ц. П., [фирма], И. О., О. Б., Т. Л. Я., Р. П. П. и К. М.

Н., срещу [фирма] относно отказ за изпълнение на услуга по проучване условията и начина на присъединяване на обособени обекти в сграда към електроразпределителната мрежа и предоставяне на предварителен договор. Към формулярите за проучване на възможностите за присъединяване към електроразпределителната мрежа на [фирма] жалбоподателите са приложили нотариалните си актове, които ги легитимират като собственици на индивидуални имоти в сграда, находяща се в [населено място], к.к. „С. свети К. и Е.“, ул. 57-ма № 3, електроснабдена, като ползваната ел. енергия се отчита по партида на хотел „К.“-електрозахранен от трафопост ТП 1909, с приложени доказателства.

В хода на производството е установено, че със писмено Съгласие от 06.03.2007 г. Л. Ж.- Управител на [фирма]- собственик на недвижим имот, находящ се в [населено място], к.к. „Св. К. и Е.“, съставляващ хотел „К.“ дал съгласието си за присъединяване на обект: ЖИЛИЩНА СГРАДА, с местонахождение УПИ V-114, кв. 19 по плана на КК „Св. Св. К. и Е.“ към трафопост ТП 1909.

На 23.03.2007 г. между [фирма] като ПОТРЕБИТЕЛ и ЕОН БЪЛГАРИЯ МРЕЖИ АД /сег. [фирма]/ е сключен предварителен договор за присъединяване на обект на потребител към електроразпределителната мрежа № В 07- 0890/2007 г., с който са определени необходимите условия за присъединяване към електроразпределителната мрежа на „Е.ОН България мрежи“ на обект: жилищна сграда, с местонахождение [населено място], к.к. „Св. К. и Е.“, кв.19, УПИ V- 114. Съгласно чл. 3, т.1, т. 1.1. Мястото за присъединяване е ТП /трафопост/1909. Със същия предварителен договор ЕОН БЪЛГАРИЯ МРЕЖИ АД се задължава да проектира, изгради, реконструира и финансира следните съоръжения за присъединяване: монтаж ТЕМЗ, а Потребителят се задължава да проектира, изгради, реконструира и финансира следните съоръжения за присъединяване: от ТП до ТЕМЗ и след ТЕМЗ.

На 26.03.2007 г. е издадено Разрешение за строеж №61/26.03.2007 г. на [фирма], за УПИ V- 114, кв.19 по плана на к.к.„Св.Св. К. и Е.“ [населено място].

На 24.08.2008 г. е сключен Договор за присъединяване на обект на потребител към електроразпределителната мрежа № В-07-0890-В08Н-0724/24.04.2008 г. между [фирма] като ПОТРЕБИТЕЛ и Е.ОН БЪЛГАРИЯ МРЕЖИ АД. Съгласно чл. 2 присъединяването на обекта е съгласно Предварителен договор №В07-0890/23.03.2007 г. чрез изграждане на: монтиране на електромерно табло ТЕМЗ съгласно приложената схема разположено на подходящо място на кота „0“;кабели НН- от трафопост 1909 /след неговото придобиване от Е.ОН България Мрежи/ до електромерно табло тип ТЕМЗ, като дължината им ще бъде определена съгласно работния проект за външно кабелно ел. захранване на обекта. В ч.10 са уредени сроковете за изграждане и въвеждане в експлоатация на съоръженията за присъединяване. В чл.47 са уредени случаите, в които договорът за присъединяване на електроразпределителната мрежа се прекратява.

На 15.07.2008 г. е сключено Допълнително споразумение към Договор за присъединяване на обект на потребител към електроразпределителната мрежа № В-07-0890-В08Н-0724/24.04.2008 г. между [фирма] като ПОТРЕБИТЕЛ и ЕОН БЪЛГАРИЯ МРЕЖИ АД. Със същото е изменен срокът за изграждане на присъединителните съоръжения, както и други клаузи. Създадени са нови разпоредби: чл.1,1 Потребителят се задължава на основание чл.20, ал.5 НПППЕЕПРЕМ да изгради следните присъединителни съоръжения по изготвен и съгласуван от Е.ОН България Мрежи работен проект: монтаж на електромерно табло тип ТЕМЗ /без доставката му/

изграждане на кабелна линия НН от ЙТП №1909 до ТЕМЗ /без доставка на кабелите/ и осигури тяхното въвеждане експлоатация по реда на ЗУТ, което потребителят следва съгласно ал.2 да извърши в сроковете по чл.10. Съгласно ал.3 Потребителят се задължава да прехвърли възмездно в собственост на Е.ОН България Мрежи изградените от него съоръжения за присъединяване на база на взаимно признати разходи. Съгласно чл.4 допълнителното споразумение се прекратява, ако в срок от 4 месеца от датата на подписването му не е издадено разрешението за строеж по ЗУТ за изграждане на присъединителните съоръжения. Съгласно чл.6, т.4 Е.ОН България Мрежи се задължава да придобие право на собственост съоръженията, които ще изгради Потребителят при условие, че същите отговарят на съгласуваните проекти. Съгласно чл.11 Страните приемат, че това допълнително споразумение в частта за прехвърляне на присъединителните съоръжения е предварителен договор по чл.19 от ЗЗД и Е.ОН България Мрежи има право да иска обявяването му за окончателен от съда.

На 25.06.2009г. е издадено Удостоверение № 64/25.06.2009 г. за регистриране и въвеждане в експлоатация на строеж: Кабелно електрозахранване 0,4 KV/сградно отклонение/ от трафопост № 1909 до табло електромерен тип ТЕМЗ в УПИ V-114, кв.19 по плана на „Св. Св. К. и Е. ", [населено място], с възложител [фирма].

На 10.02.2011 г. е издадено Удостоверение № 19/10.02.2011 г. за регистриране въвеждане в експлоатация на строеж „ЖИЛИЩНА СГРАДА" находящ се в УПИ V-114 „за жил. Сграда“, кв. 19 по плана на КК „Св. Св. К. и Е."

Във връзка с постъпилите жалби в КЕВР е получено писмено становище от [фирма] изх. №5198685/30.08.2019 г., в който е описан начина на извършване на присъединяването, задълженията на двете страни и сроковете за изпълнение. Посочено е, че подписаният с [фирма] Договор за присъединяване изх.№ В-07-0890-В08Н-0724/24.04.2008г. и Допълнително споразумение от 15.07.2008 г. не е финализиран поради неизпълнени задължения и условия, посочени в него: не е заплатена цената за присъединяване, образувана от постоянна и променлива компоненти от [фирма]; не е стартирала процедура от страна на [фирма] за прехвърляне на съоръженията за присъединяване на обекта (изградени по чл. 20, ал. 5 от Наредба № 6) съгласно Раздел II, чл. 1, ал. 3 от подписаното на 15.07.2008 г. допълнително споразумение към договора за присъединяване; Трафопост (ТП) 1909 не е бил придобит от електроразпределителното дружество. Изтъкнато е, че поради фактическата невъзможност от придобиване на ТП 1909, [фирма] е предложило нов Предварителен договор за присъединяване изх.№ ПУПРОК-5747/25.03.2018 с изграждане на нов трафопост в имота, който не е бил подписан от [фирма]. Даден е отговор, че жилищната сграда, не е електрозахранена от [фирма], КТП 1909 е собственост на [фирма] и охранява обект- хотел „К.“, с абонатен №1575031, както и че няма други присъединени клиенти на [фирма] към КТП 1909. [фирма] е информирало КЕВР, че търси друга възможност за присъединяване на сградата, респ. при необходимост да се изгради нова охраняваща линия от електроенергийно съоръжение, собственост на ЕРД.

На 10.09.2019 г. жалбоподателите в настоящото производство са депозирали в КЕВР и жалба срещу Становището на [фирма] изх. №5198685/30.08.2019 г.

На 25.09.2019 г. в КЕВР е депозирано отново становище на [фирма], в което потвърждават позицията си.

С оспореното в настоящото производство Решение №Ж-461/07.07.2020г. на КЕВР, на

основание чл. 22, ал. 1 от ЗЕ във връзка с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-11П-00-23/26.06.2019 г., подадена от адвокат Г. Г. Р., пълномощник на П. Ц. П., [фирма], И. О., О. Б., Т. Л. Я., Р. П. П. и К. М. Н., срещу [фирма]. КЕВР е намерил за несъстоятелно твърдението на [фирма], че към момента има действащ договор за присъединяване към електроразпределителната мрежа за сградата, предвид клаузата на чл. 47, т. 1 от договора от 24.04.2008 г., съгласно същият договор се прекратява след представяне на документ за въвеждане в експлоатация на съоръженията за присъединяване и на обекта, издадени при условията и по реда на Закона за устройство на територията, които в случая били налице. В решението е изведен извод, че макар и така направеният отказ за извършване на услугата от страна на [фирма] да е мотивиран с неправилни доводи, то той не е незаконосъобразен. Прието е, че сградата, в която се намират апартаментите на жалбоподателите, не е присъединена към електроразпределителната мрежа на [фирма] и не е възможно присъединяване за всеки отделен апартамент. Сградата следва да се присъедини като цяло към мрежата, с отделни обособени измервателни точки. Същата представлява жилищна сграда, обектите в нея се намират в режим на етажна собственост и за тях се прилагат разпоредбите на Закона за управление на етажната собственост (ЗУЕС). Съгласно разпоредбата на чл. 17, ал. 2, т. 6 от ЗУЕС, решение за присъединяване на сградата към електроснабдителната мрежа се взема с решение на етажната собственост, с мнозинство повече от 50 на сто от собствениците на идеални части от общите части. По административното производство не е представено решение на Общото събрание на сградата. Предвид това, жалбоподателите следва да проведат и изпълнят процедурата по ЗУЕС и след това да подадат заявления пред [фирма], което няма право да откаже извършване на проучване и присъединяване на сградата, като определи условия, които са изпълними и законосъобразни, и сключи договор за присъединяване.

Решението е прието след изготвен Доклад от 30.06.2020 г. на работна група, дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ в КЕВР и решение на проведено закрито заседание на КЕВР на 07.07.2020 г., обективирано в Протокол №155 от 07.07.2020 г..

Приети по делото са административната преписка, както и допълнително ангажираните от страните писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от лица, които имат правен интерес от оспорването и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореният индивидуален административен акт Решение №Ж-461/07.07.2020г. на Комисия за енергийно и водно регулиране, е издаден от компетентен орган, в кръга на предоставените му по закон правомощия, при необходимия кворум и мнозинство за вземане на решение, в предвидената от закона писмена форма.

Правомощието на КЕВР да разглежда жалбите е визирано в чл. 22, ал. 1 от

Закона за енергетиката /ЗЕ/ КЕВР. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове са визирани в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.), Глава девета. В случая, изискванията на Наредбата– чл. 144 и сл. са спазени– изготвен е доклад от работна група и е проведено закрито заседание, на което е прието процесното решение.

Съгласно чл. 147, ал.1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е неоснователна, тя с решение прекратява преписката, а в когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е основателна, тя с решението си дава задължителни указания и определя подходящ срок за изпълнението им /ал.2 на чл.147/.

В случая с обжалваното решение е прекратено производството по жалбата на посочените по- горе лица срещу [фирма].

Относно материалната законосъобразност на акта:

Присъединяването на клиенти към електроразпределителната е уредено в Закона за енергетиката /ЗЕ/, Раздел X Присъединяване на производители и клиенти към мрежите. Достъп до мрежите. Съгласно чл. 117 ЗЕ операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителна мрежа, е длъжен да присъедини всеки обект на клиент на електрическа енергия, включително зарядна точка, разположен на съответната територия, който отговаря на посочените в същата разпоредба условия. Съгласно ал.3 на чл.117 ЗЕ Условията и редът за присъединяване към електропреносната и електроразпределителна мрежа и за сключване на договорите по ал. 1 се уреждат с наредбата по чл. 116, ал. 7. В момента действаща е Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи. В същия подзаконов нормативен акт, са уредени в Част втора „Присъединяване на обекти на клиенти на електрическа енергия към електрическите мрежи“ Глава втора „Ред за присъединяване на обекти на клиенти“, съответно в Раздел I „Искане за проучване на условията за присъединяване“, Раздел II „Условия за присъединяване“, Раздел III „Ред за издаване на становище за присъединяване и сключване на договор за присъединяване“, Раздел IV „Договор за присъединяване на обекти на клиенти“, Раздел V „Проектиране и изграждане на електрическите съоръжения“, Раздел VI „Въвеждане в експлоатация на обекти на клиенти и на съоръженията за присъединяване към електрическите мрежи“.

В процесния казус, от приобщените към административното производство доказателства се установява по безспорен и категоричен начин, а и не се оспорва от страните, че жалбоподателите са собственици на самостоятелни обекти в жилищна сграда с адрес [населено място], к.к. „С. свети К. и Е.“, ул.

„57-ма“ № 3, видно от приложените по административната преписка нотариални актове. Сградата се намира в УПИ V-114 „за жил.сграда“, кв. 19 по плана на к.к. „Св.св. К. и Е.“, [населено място]. За жилищната сграда има Разрешение за строеж № 61 от 26.03.2007 г., издадено от главния архитект на [община], влязло в сила на 10.04.2007 г.

Между [фирма] (сег. наименование [фирма]) и [фирма] е сключен Договор № В-07-0890-В08Н-0724/24.04.2008 г. за присъединяване към електроразпределителната мрежа на горепосочената сграда. Договор за присъединяване на обект на потребител към електроразпределителната мрежа № В-07-0890-В08Н-0724/24.04.2008 г. е сключен по време на действие на Наредба № 6 от 9.06.2004 г. за присъединяване на производители и потребители на електрическа енергия към преносната и разпределителните електрически мрежи (отм. понастоящем). На 15.07.2008 г. [фирма] и ЕРД са подписали допълнително споразумение към договора, като в чл. 1 са договорили условията, при които [фирма] следва да изгради и да прехвърли в собственост на ЕРД присъединителни съоръжения от трафопост ТП 1909 до сградата, в която са апартаментите на жалбоподателите.

Присъединителните съоръжения са изградени и въведени в експлоатация с Удостоверение № 64/25.06.2009 г. Кабелно електрозахранване 0,4 KV (сградно отклонение) от Трафопост № 1909 до табло електромерен тип ТЕМЗ в УПИ V-114, кв.19, по плана на „Св. св. К. и Е.“, [населено място]. Впоследствие строежът е приключен, въведен е в експлоатация, като отделните обекти на собственост в сградата са продадени на трети лица, между които са и жалбоподателите, които претендират да бъдат захранени с електрическа енергия чрез индивидуални партиди.

С действащата по настоящем Наредба №6 от 24.02.2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи вместо понятието „потребител“ се използва „клиент“. Съгласно чл.1 от Наредба №6 от 24.02.2014г. с този подзаконов нормативен акт се определят условията и редът за присъединяване на обекти на клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните мрежи. Легална дефиниция на понятието „клиент“ се съдържа в Закона за енергетиката /ЗЕ/. Съгласно т. 2а от ДР на ЗЕ "Битов клиент" е клиент, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване, или природен газ за собствени битови нужди. По-нататък, съгл. т. 27б "Клиент" е клиент на едро или краен клиент на енергия или природен газ, включително предприятие за природен газ, което купува природен газ, а съгл. чл. 27г "Краен клиент" е клиент, който купува електрическа енергия или природен газ за собствено ползване. Безспорно жалбоподателят има качеството клиент по силата на цитираните дефиниции, поради което и имат право да искат да бъдат присъединени към електроразпределителната мрежа на оператора.

Действително, както е прието и в оспорваното решение, каквато е и позицията [фирма] в приложените по делото становищата, най-напред следва да бъдат изпълнени условията за присъединяване на цялата сграда. Бездействието, обаче, на страната по договора за присъединяване, в случая на [фирма] /според твърденията на ЗС/, по прехвърляне на собствеността върху присъединителните съоръжения на електроразпределителното дружество не може да е основание да се отказва присъединяване на индивидуалните обекти на собственост. Съгласно чл. 117, ал. 8 от ЗЕ собствениците на електрически уредби и съоръжения при техническа възможност и свободен капацитет предоставят ползването им на оператора на електропреносната мрежа, съответно на оператора на електроразпределителна мрежа, за целите на преобразуването и преноса на електрическа енергия до други клиенти – такива са именно собствениците на индивидуални обекти в процесната сграда. Ползването се предоставя след сключване на договор по цена, определена по методика, одобрена от комисията. При непостигане на съгласие комисията разпорежда предоставянето на ползването и заплащането на цена, определена от комисията по методиката.

В случая, КЕВР не е извършила проверка, при констатацията, че съоръженията са изградени, респ. сградата е въведена в експлоатация, като не е изисквала информация от дружествата относно причините, поради които не са прехвърлени присъединителните съоръжения и ако констатира липсата на съгласие за това е следвало да упражни правомощията си по чл. 117, ал. 8, изр. последно от ЗЕ. Още повече, че съгласно чл.11 от посоченото по-горе допълнително споразумение към договора за присъединяване страните приемат, че това допълнително споразумение в частта за прехвърляне на присъединителните съоръжения е предварителен договор по чл.19 от ЗЗД и Е.ОН България Мрежи има право да иска обявяването му за окончателен от съда, като по делото липсват данни това да е сторено от страна на ЗС. Посоченото в атакуваното решение, че на практика ЗС [фирма] не била отказала присъединяване на жалбоподателите не съответства на фактическата обстановка, доколкото е прието, че най-напред трябва да се присъедини сградата, което е събитие, очевидно стоящо извън правомощията на жалбоподателите, състоящо се в бездействие на страните по посочения по-горе договор.

Съгласно разпоредбата на чл. 39, ал. 1 от ЗЕ дейностите по преноса, разпределението и търговията с електрическа енергия са осъществяват след издаване на съответна лицензия. Ограниченията на регулирания пазар определят лицензионните дейности като общодостъпна услуга, която лицензиантът е длъжен да извършва в интерес на обществото. Конституираната заинтересована страна е лицензиант за извършване на дейността разпределение на електрическа енергия. Съгласно разпоредбата на чл. 117, ал. 1 от ЗЕ операторът на електроразпределителната мрежа е длъжен да присъедини всеки обект на клиент на електрическа енергия, който отговаря на предвидените в

закона изисквания. В случая операторът на електроразпределителната мрежа за съответната територия е сезиран с искане на собственици на индивидуални обекти за проучване на възможност за присъединяване. Следва да се отбележи, че при необходимост от решение на общото събрание на етажната собственост, то вместо да постанови отказ [фирма] е следвало да укаже на жалбоподателите това и да им даде срок да изпълнят това изискване. Аналогично решаващият административен орган, считайки че не е спазена процедурата по ЗУЕС е следвало да отмени отказа и даде задължителни указания, като определи подходящ срок за изпълнението им /ал.2 на чл.147/.

Предвид горното твърденията на ЗС, че изпълнението на вмененото задължение на лицензианта е препятствано от бездействието на страната по договора от 2008 г., не са проверени от страна на КЕВР. Т.е. Комисията не е проучила на какво се дължи неизпълнението на договора. По този начин, се препятстват правата на индивидуалните собственици по чл. 117, ал. 1 от ЗЕ. В този смисъл са Решение № 9384 от 4.07.2014 г. на ВАС по адм. д. № 10710/2013 г., IV о., потвърдено с Решение № 14592 от 4.12.2014 г. на ВАС по адм. д. № 12176/2014 г., Решение 1220 от 27.01.2020г. по адм.д. №4917/2019 г.

По гореизложените съображения съдът намира, че КЕВР е постановила незаконосъобразно решение, което следва да бъде отменено, а с оглед характера на спора – преписката трябва да бъде върната на КЕВР за постановяване на решение в съответствие с гореизложените мотиви.

При този изход на спора в тежест на КЕВР и Е. Север АД остават направените от тях разноски. Жалбоподателите претендират разноски за държавна такса, поради което ответникът следва да бъде осъден да им ги заплати.

Така мотивиран АССГ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на П. Ц. П., [фирма], И. О., О. Б., Т. Л. Я., Р. П. П. и К. М. Н., срещу Решение № Ж-461/07.07.2020 г. на КЕВР, с което е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-11П-00-23/26.06.2019 г..

ВРЪЩА преписката на КЕВР за ново произнасяне съобразно дадените в мотивите на настоящото решение задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА КЕВР да заплати на [фирма] направените по делото разноски за държавна такса в размер на 50 лева.

ОСЪЖДА КЕВР да заплати на П. Ц. П. направените по делото разноски за държавна такса в размер на 10 лева.

ОСЪЖДА КЕВР да заплати на И. О. направените по делото разноски за държавна такса в размер на 10 лева.

ОСЪЖДА КЕВР да заплати на О. Б. направените по делото разноски за държавна такса в размер на 10 лева.

ОСЪЖДА КЕВР да заплати на Т. Л. Я. направените по делото разноси за държавна такса в размер на 10 лева.

ОСЪЖДА КЕВР да заплати на Р. П. П. направените по делото разноси за държавна такса в размер на 10 лева.

ОСЪЖДА КЕВР да заплати на К. М. Н. направените по делото разноси за държавна такса в размер на 10 лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: